

צ"ל הקצת ככל אשר
לה א מ"י פ"ח מהל'
ממנו מ"י
ומשכ ה"י יג:
לר ב ב מ"י פ"ב מהל'
ממנו כפרס ה"י
ג ו[ה"י] ו[ה"י] ו סמג
פסין רמב:

תוספי דראש
לאחרים בדרם
מסמא. תיטח של
היה ידוע סוף הכייל
בדריה קיט
לקח ב' על החד
שדר המשתלה ידוע
לאחרים נרסמס
פיר'ס
שמו כרתיב כל אשר
היה תחילו וקמס
לעיוש של וכל נחמד
דאן איריין בע שרמל
על חוב וכלל
שחורמא את חוב שמו
כארמל לעיל פלג
על שחור וקמס
וארמל מרמל
יכס ברוי דקא
מה שמור כרמל

[illegible][illegible][illegible]

לאחרים גורם סומאזה. פירש רש"י לזב פלגז גורם סומאזה
משא כדכתיב וכל אשר יהיה סחמו וחקמין ליה
בעצמות של זב ואין גראה דעצמות של זב אינו קרוי משא ואינו
מחמתא אלא תולעין ומסין ועוד דכדזב כי האי גוואא לא אשכחן אלא

לעצמו לא כל שכן
ע ומרצטרך קרא
מע מינה מקום זיבה
רב יהודה מרסקרתא
עולם אימא לך בוב
דרים גורם שוכאה
שעיר תשלחל זיכיה
ועד הוא עצמו מרור
ליה והא הוא דאמ
בין קמן וכיון דנפקא
לזכר לרבות מצורע
מצורעת למעיטתיה
ע לזכ גמור מה זב
ראייה ראשונה של
א"ר הונא דאריה
באונס שנאמר ואת
ממנו שכתב ויע
באונס אף ראייה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת שִׁמְעוֹן בְּדוֹקֵן אוֹתוֹ מֵאֵי לֹא תִשָּׁא בְּשֵׁנִי בִּדְרֵקֶן רָבֵן אֲבָל לִשְׁמֵאֵה לֹא מִדְּמַת אוֹנֶסוֹ אֵלֶּה לִשְׁמֵאֵה רִישָׁא נִמְּהָרָה כִּדְרֵיתָהּ דְּהָא בִּי אֲלִיעֹד אוֹמֵר אֶף מִפִּי הֶקְרֵן מִכְּלִי מֵהָא אֲמֵר לֹא דְבִלִּי תִּים קָא מִפְּלִגִּי רַבֵּן אֲלִיעֹד דְּרִישׁ אֲתִים הוֹב דְּהָא זֹבֵב תִּרְתִּי דְּרַמְנָא לִנְקֵבָה וּרְבִי דְּהָא אֵת תִּרְתִּי זֹבֵב דְּרַמְנָא לִנְקֵבָה תָּא לֹא זֹב בְּכֻלָּל בְּעַל קִרְי עֲלִיז וְלִהְדַּמִּיר עֲלִיז בְּאַנְסֵי וְלִהְדַּמִּיר עֲלִיז שְׂמֵא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת שִׁמְעוֹן בְּדוֹקֵן אוֹתוֹ מֵאֵי לֹא תִשָּׁא בְּשֵׁנִי בִּדְרֵקֶן רָבֵן אֲבָל לִשְׁמֵאֵה לֹא מִדְּמַת אוֹנֶסוֹ אֵלֶּה לִשְׁמֵאֵה רִישָׁא נִמְּהָרָה כִּדְרֵיתָהּ דְּהָא בִּי אֲלִיעֹד אוֹמֵר אֶף מִפִּי הֶקְרֵן מִכְּלִי מֵהָא אֲמֵר לֹא דְבִלִּי תִּים קָא מִפְּלִגִּי רַבֵּן אֲלִיעֹד דְּרִישׁ אֲתִים הוֹב דְּהָא זֹבֵב תִּרְתִּי דְּרַמְנָא לִנְקֵבָה וּרְבִי דְּהָא אֵת תִּרְתִּי זֹבֵב דְּרַמְנָא לִנְקֵבָה תָּא לֹא זֹב בְּכֻלָּל בְּעַל קִרְי עֲלִיז וְלִהְדַּמִּיר עֲלִיז בְּאַנְסֵי וְלִהְדַּמִּיר עֲלִיז שְׂמֵא

מכלל דסיק איינר לשומרה דאזיב לא וואס מאגן זיך אלא די ריין
מכלל דהנא קחא לא מיריד בדיקא משום קרבן אלא משום עומאה
דאזיב דאזיב קרבן וואס לא וואס מ'זאגט דאזיב איינער וואס
דאזיב בלול מיליאה דאזיב איינער וואס מ'זאגט דאזיב בלול
(פרק ז' מ"ג) בדיקה מיליאה דאזיב עומאה בלול און דאזיב
אזיב וואס מ'זאגט מיריב איינער וואס דאזיב בלול בלול
ר"ע דאזיב בלול מ'זאגט מ'זאגט מ'זאגט מ'זאגט מ'זאגט

ועד ראייה ראשונה הוא אקסיה לפני לקי וקרי לה מטמא במשא
הוא ולא מלמא היא דהאי כרייהא ראשונה (פירושא היא כפריס
ס' יצא לאו מעין הוא והי"ג כשליה שמעמחא מה ז' גמור מטמא זכר
בעל ראייה אחת אל): מטמא באונס. אומה שמעמחא קלה האמורה היא
לא מנשרו ולא ממחא אונסן לא כרסן ארשיה שמייה דכתיב כפרה קל וכל
ס' טו בורקין ארור. בשבעה דריס במחלכ במשחא כפיהא ובמשחא
דאי קמימחא באונס לא מתטרפא לשלש לחייסו קרין: איילמא לקרבן
די כאן במשור ולא במחבת אונסו. והאי מנשרו בקרב דשמי ראיות
לחבר. כלומר עד כאן י' דין זכר שמיט מטמא באונס מחלן ואילין
בספריין (קמק' עד ט'): מכי חיוז א' ויחל' נמי מימחא ליה לדי
סומחא דהא מכי חיוז חרסי איטמי ליה ולקרנן נמי לא דמשלש
ראייה כריימי פשיט באונס קומא: ודמא זכר בכלל בעל קרי הידי.
סב לעלמא: להקל עליו שלא יטמא באונס. דהא קרי מטמא באונס:
סחא

[illegible]

לאחרים גורם טומאה. כלומר מיפה זו גורמת לבעלה שמעומת
במשא כדכחצי (ויקרא טו) וכל אשר יהיה מחמיו ואוקמיין בעליט
של זו היא ענמה לא כל שכן: אלא בזב מצורע. אינערך דלא אמי
בכל וזומר דלא גרמה לו טומאה שהרי מטמת גשו היה מטמא.

נמאס ואפילו נאכל ומדאיצטרך
קרא לרביי לשניה ש"מ. כנאסיה
לדלו מעין קרא דלי מעין הוא
לנאסיה מנאסיה שיה לא כל דקל
נעולם אימא לך כוב גידא. דלי
נמאסיה לא אצטרך קרא לרביי
ואפילו נאסיה מנאסיה משום מעין.
דקאמרתו כו' שעדי המשתחל ויחזי
שגורו טומאה. למחלו דמתי
(ויקרא עז) לא השעיר דמי
והוא פלמו טהור שאין נזהמה ממנו
מתי: מאי היציע ליה. לר' יוסף:
האי איהו אמר כו' בין קטן בין גדול.
לביה ולח' איהו קטן והוא לא וית
לזכר לרבות קטן דהוא מלא מור
הוא נפקא ואייתר לזכר לרבות
מלרוב ואיחזק מצדדו לצב גבור.
נבעל שמי רחוק דהא קרא
והוא קטן ודלרוב מרמי מביי קרא
אלו הם דהוא שמים וכתיב ביה לזכר
לרבות מלרוב דקין זו גבור מה זו

ראשונה של זב מט
*ראה ראייה ראשונה
לפנימאה לא לקרבן
אותו למא אילמא ל
*אקרי כאן מבישרו
לא לפנימאה ומדיפו
לפנימאה מדי אירי
בראיתא תא שמע
בשליש בדיקן אוהו
דחנא קמא מפני דמי
עלמא לקבן דחבא *ב
לא דרש אחים ורבי
רבנן לא דרש אחים
לומר בשליש אקש
אליעזר דרש אחים ה
תלה ברביע אקשידור
שמע רבי יצחק אמר ו
היה ולמה יצא להקב
להקל עליו שאין מ

בראשית ראשונה וכן משמע כי יהיה זו מבשרו אותו הז עמא.
למחלוקתו בגולה. ומדלגלגתו ר' יוחנן לראשית ראשונה ש"מ לאו מקום
ועצוב הוא מפני מה פסוקים דקא פשיט ליה דקא פשיט ליה דקא פשיט ליה
וישנה לאו מעיין הוא והא למאש רבייה קרא כדלמך דבס האדם וקא
מה לו מעיין ומה לו לאו מעיין וקא ליה אישאל ללוקמך ליה קרא
בראשית ראשונה והא מהאסא נפקא לן בכל דוכתי - אישאל כמותו שיש
וקורא עמא ועוד מה אישאל למימר בראשית ראשונה כבז גרמא

[illegible]

ז"ל וכל הטעם בכל

—◆◆◆—

מוסף רשי
ראה בעמ' הקודם
טור ימין

[illegible]

הַיְּהוּדִים הָיוּ מְשֻׁלָּלִים מִן הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה וְהָיוּ מְשֻׁלָּלִים מִן הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה

[אזיט פֿינף ח"ב פֿיר סט.
פֿירט לקחן (ג. פֿ"ט)]

[חל סה]
[סכסכס ככ סג]

[illegible]

[מסלול מחד לבתיאור]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones